

råder, som skulle give tryghed og støtte og hjælp og kærlighed til alle vores børn og unge – men alligevel er der altså så mange, som oplever, at de ikke slår til, og som på forskellig måde oplever, at det hele ser så sort ud, at de forsøger at tage livet af sig selv. Der tror jeg altså, det er vigtigt, at vi ikke kun ser på det enkelte barn eller den enkelte unge, men også ser på den sammenhæng, de indgår i – ser på, hvordan vores skoler hænger sammen, hvordan vores familie- og arbejdsliv hænger sammen; har vi det fornødne overskud til at tage os af vores familier?

Ligesom vi i efterhånden mange år har diskuteret bæredygtighed på miljøområdet, og de fleste efterhånden har indset, at man er nødt til at have en produktion, der er bæredygtig i forhold til miljø, tror jeg altså, at vi bliver nødt til også at se på bæredygtighed, når det drejer sig om mennesker – se på, hvordan man får skabt et liv, der gør, at man kan holde til det som menneske og som forælder. Det har også betydning for vores børn og vores unge, om vi har et liv som forældre, som vi kan holde til, og som er bæredygtigt. Jeg tror, vi er nødt til også at tage fat der og tage de lidt større debatter om, hvordan vi har indrettet vores samfund, hvis vi for alvor skal kunne begynde at forebygge på det her område.

Kl. 18:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er ordfører for forslagsstillerne, og det er fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 18:30

(Ordfører for forslagsstillerne)

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Jeg siger mange tak for den meget seriøse og fremadrettede behandling, som de øvrige ordførere er kommet med.

SF har stillet det her forslag, og jeg kan godt forstå, at man tænker fra Dansk Folkepartis side, at vi vil gå Dansk Folkeparti i bedene. Men vi har faktisk et forslag fra 2004 liggende, og det er egentlig det, vi har fulgt op på, og som har fået os til at sige: Nu skal der ske noget. Og det kan jeg jo så høre her at vi sådan set er fuldstændig enige om.

Det anslås, som det også er sagt her, at omkring 8.000 mennesker hvert år prøver at begå selvmord, og det betyder 40.000 berørte om året. Det vil sige, at der siden 2004 er 200.000, som er berørt af den her problematik. Det, vi går ind for, er en behandlingsret. Når der ikke er tilstrækkelig hjælp til den selvmordstruede efter selvmordsforsøg, betyder det øget risiko for

gentagne forsøg. Vi ved, at det er den første uge efter et selvmordsforsøg, at der statistisk er størst risiko for gentagelse, og så aftager den selvfølgelig efter en tid. Flere projekter viser, at man kan halvere antallet af gentagne selvmordsforsøg og samtidig øge virkningen af efterbehandling, når man aktivt følger op og støtter. Det er ikke nok, at den selvmordstruede har ret til selv at henvende sig til læge eller opfølgningstilbud. Efter et selvmordsforsøg er personen ofte meget initiativløs, og de færreste kan overskue selv at skulle kontakte systemet, være i kø hos lægen eller stå på en venteliste. Der er brug for nogen, som tager personen i hånden og guider hende eller ham til det rigtige behandlingstilbud.

Jeg har lige hørt om en familie i Århus: faren var syg og begik selvmord for 3 uger siden, og familien har ingen hjælp fået. De fik til sidst en brochure hos en bedemand, og man kan ikke sige, at der er taget hånd om dem på den vis.

Der er brug for, at de personer, der har forsøgt selvmord, får et psykiatrisk tilsyn, før de udskrives fra sygehus. Det er baggrunden for, at vi har foreslået en behandlingsret for personer, som har forsøgt at begå selvmord, sådan at alle, som kommer i kontakt med sundhedsvæsenet efter et selvmordsforsøg, som rutine tilbydes relevant opsøgende og ledsagende behandlingstilbud inden for 48 timer. Det er essentielt, at selvmordstruede får kontakt til specialiserede opfølgningstilbud inden fem arbejdsdage.

Vi har lagt vægt på pårørende, og det er, fordi selvmord ud over selvfølgelig at berøre den, som, man kan sige, har succes med at begå selvmord, jo også berører de pårørende, som står tilbage og ofte er ganske hårdt berørt og belastet af et selvmordsforsøg. Det kan både være traumatiserende og chokerende, når et familiemedlem prøver at begå selvmord. I dag har pårørende til personer, der har forsøgt at begå selvmord, ingen ret til psykologhjælp til den nedsatte pris, som der ellers er beregnet. Der er ikke engang sikkerhed for, at børn af selvmordstruede får den hjælp og støtte, de har behov for. Der er brug for en helhedsorienteret indsats, så selvmordsforsøget ikke kommer til at påvirke familier og børn i en negativ retning. Især børnene bliver påvirket, hvis en forælder har forsøgt at begå selvmord, og ofte viser reaktionen sig først måneder efter selvmordsforsøget, og på det tidspunkt er det vigtigt, at der er beredskab til at støtte barnet.